

אור חיינו

שנה א' גליון א'

חג הפסח

תשע"ה לפ"ק

חיזוק • הלכה • השקפה • התעוררות • על פגעי הטכנולוגיה

יו"ל ע"י "איחוד וועדות הקהילות" למען טוהר כלי הטכנולוגיה שעל ידי קהילות הקודש של ישוב הישן ירושלים ת"ו

האבא המסור ונאמן לחינוך ילדיו

בת"ת "שערי תורה" המפורסמת ומשובחת, יושבים להם התלמידים שאין בהם טעם חטא, סביבות המלמד המסור, כאב לבנו, רועה את הצאן קדשים שהופקדו אצלו, בשבילות המצוינות בעקבי הצאן מדור דור, ביניהם, הצטרף גם הילד החכים אברהם'לע לעפקאוויטש, אשר אעפ"י שלא הי' העילוי והמצויין שע"ג כולם, מ"מ הקשיב לקול מורים, לנצל היטב את הכשרונות הבינונים שנתנו לו.

ובכן חשק נפשו לעלות במדרגות ההצלחה, ובלילה הזדוזה לישון בזמן, כדי לקום בזמן הנקבע, עם ראש צלול ומיושב, והיה מהראשונים בבית התלמוד, וכן הטה אזנו כאפרכסת, בעת השיעור שמסר המלמד, ותיכף התחיל אחר השיעור לחזור בחיות ובמתיקות, וכן הושיט עיניו ולבו, לעזור לאחרים הנזקקים לעזר, ולכן לא היה פלא, כשהגיע יום חמישי יום הבחינה, היה קם באותה חיות ובאותה חשק ללימוד התורה, שידע שבעז"ה יצליח בעת המבחן, ומפעם לפעם מתוך התרגשות המלמד, צירף בשמחתו את אבי הבן ר' שלמה לשמוח בגורל אשר זכו בביתם,

וכך נתמשך ונתוסף הדבר לטובה, מיום ליום, ומחדש לחודש, ומשנה לשנה עד...

*

ר' שלמה מתהלך ברחובות קריה, ונכנס בחנות שהציע לו חברו יענקל, וממתין בסבלנות עד הגיע עת התור, ואז ניגש להשלחן, והמוכר שואלו, במה אוכל לעזור לך, עונה לו ר' שלמה, שהוא צריך פלאפון פשוטה, שצריך בשביל שיחות רגילות, והמוכר בנכלותו מצביע לו פנים עדין, ועונה לו, שכהיום כמעט ואינו בנמצא שיעשו מזה הסוג, ואפ"י מהבודדים שנשאר לו, מכוסות באבק, הם מ'מותג' מיושנת, שתתבייש להשתמש בה בין הבריות, ובכן מסיים פיתויו, מבלי שיקבל ר' שלמה פתחון פה, שמציע לו שיקח מהמותגים המוכרים החדשים, ואני מבטיח לך שלא תתחרט ע"ז לעולם, והרבה קונים כבר הודו לי על זה, ובכלל הרי אתה רוצה ליכנס קצת לעשות השתדלות בשביל עול הפרנסה, ולהצליח בעסקאות שונות, ומסביר לו שהיום אי אפשר להיות מעורב בעסקאות ולהרוויח, מבלי תכונות כאלה, שלולא זה לא תוכל לייצר קשרים עם אנשי המסחר.

חומת הדור

דברי מרן פוסק הדור בעל "שבט הלוי" שליט"א

ה' ירפאה ויחלימה

בכינוס מחנכים על סכנת האינטרנט ז' אדר תש"ע

אחד חברים" - שלא היה אז כלל חילוקי דיעות בין בני ישראל - כאיש אחד חברים שכולם הודו שכל כלל ישראל מחוייב לעמוד בפרץ נגד הפגם הגדול שגרם העובדא של פלגש בגבעה.

ובנוגע לנו, לדאבוננו, העבר ולא רק מחשש העתיד שהרי אני מקושר לעניינים של בתי דינים בארץ ובחוץ לארץ, למדנו שהפגיעות בבתי ישראל הכשרים פעם באיש ופעם באשתו, פעם בבנים ופעם בבנות, אם נכשלו במסית הגדול שנקרא אינטרנט, ובעוון זה נחרבו בתים שלימים - ידוע לנו, בעוון זה יצאו הרבה וכבר מאות מדור הצעיר לתרבות רעה, והפגיעות והפגמים גדולים ועמוקים, ואם כן עד מתי תחשוך? כמה זמן נשתוק? הגיע הזמן לעמוד על נפשנו ולהגיד למלאך המשחית הרף! בכלל, ובפרט לומדי תורה, לומדי תורת אלקים חיים צריכים לדעת, וכן האבות צריכים לדעת שאין שני הדברים יתקיימו יחד וכידוע מה שהרמב"ם הק' אומר בשמונה פרקים וכן החובות הלכות שכמו שאש ומים אין יכולים להתקיים בכוס אחד כך הדברים שמתנגדים לתורה ולקדושת ישראל באופן נורא מאד

מאד אין יכול להתקיים בדברי תורה. הבעיה נוגעת לכל בתי החינוך של הקטנים ומבוגרים יותר ואפ"י גדולים.

[ממשיכה הגמ' ואומרת] נכנסו חכמי ישראל לבקרו - את אותו צדיק מהתנאים הגדולים - ר' יהודה בן בבא ומצאו העז בביתו, חזרו לאחריהם - הם ברוח - ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנחנו נכנסים אצלו? - שאותו גזלן מזויין זה העז כי חז"ל אמרו שאין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל. ולכאור' זה פליאה עצומה שהרי החולה היה או ר"י בר אילעי או ר"י בן בבא, והגמ' אומרת שם שבשעת פטירתו בדקו ומצאו שלא היה לו שום חטא במשך כל ימי חייו, והחטא היחיד שעבר זה על החשש הרחוק שהעז נכנס בגזירת

בעזרת חי החיים ברוך הוא וברוך שמו. הנה נאספנו לכבוד ה' ולכבוד תורתו הק', לטכס עצה ותושיה למען דורנו ולמען דורות הבאים, למען הציל בתי ישראל הכשרים, למען להציל טהרת החינוך בנים ובנות ישראל, למען תורת אלקים חיים, למען טהרת וקדושת ישראל, כי אין לנו שיעור רק הטהור"ה הקדושה הזאת. המדובר הוא להתגונן וללחום נגד האויב והשונא שנקרא אינטרנט, הגולם הפלא שנעשה בדורנו אבל הוא נעשה כמו כל תועבות הרשעים שאמרו חז"ל שהם רע לצדיקים, וכבר החריב המגיפה להפיל חללים בבתי ישראל הכשרים, כמה בתים כשרים נחרבו בעוון הזה! כמה בנים ובנות נתדרדרו בעוון הזה! הוא תקע צפרניו וארסו הסרסור לדבר עבירה בדור הצעיר - בנות

ובנוגע לנו, לדאבוננו, העבר ולא רק מחשש העתיד שהרי אני מקושר לעניינים של בתי דינים בארץ ובחוץ לארץ, למדנו שהפגיעות בבתי ישראל הכשרים פעם באיש ופעם באשתו, פעם בבנים ופעם בבנות

ובנות - וגם לדאבוננו אי לי אם אומר אי לי אם לא אומר באברכים שקרובים ללומדי תורה, ואם לא נעמוד נגדו ונאמר לשטן המשחית הרף תורה ויראה וטהרה מה תהא עליה?

ההנסיון כפי שנברר לנו מוכיח כי מי שנכשל בזה פעם, פעמיים, שלשה פעמים, והתמונות האסוריים נקלטו במוחו ובלבו, ידוע מאד למי שעוסק קצת במוסר עמנו שקשה עוד למחוק רושם זה, ועל כן נאספנו "כאיש אחד בלב אחד" כדכתיב בספר שופטים (כ) לאחר המעשה הנורא של פילגש בגבעה, כתוב שם בפסוק שהגיעו ארבע מאות אלפים לוחמים של ערליכע יודן ולשון הפסוק "ויאסוף כל איש ישראל כאיש אחד חברים" ופי"רש"י והמפרשים הקדמונים, "כאיש

כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש

וע"כ להם הצעקה ר' איד ! הצל עצמך הצל ילדיך ומשפחתך מהאש שכבר נמצא מתחת לרגליך, לא רק מסביב לביתך אלא כבר נמצא בתוך ביתך וכבר נאחז בכותלי ביתך, התעורר מהר משינתך ! ואל תאחר הזמן שלא יהי' קשה ביותר להציל מהאש שהורגת טובים ורעים ר"ל - קול מלחמה במחנה. לדאבוננו אנו נמצאים ברחוב גועש ורועש המושך, זוהמת הרחוב שאין לה גבול כמעט, וע"ז בנו שלומי-אמוני-ישראל חומה בצורה להיבדל מכל אלו ולהתחנך בדרך טהורה ונקי', להחזיר בנפשות

לאן בורחים אף אחד לא יודע קודם כל לא כאן כאן הכל בוער והשריפה משתוללת לאין שיעור וערך ממש

צעירי הצאן ההבדלה וההתנזרות מכל עומק העולם הזה ומחמדי', והכל בעמלות ויגיעה גדולה עם סייעתא דשמיא מיוחדת, יראת-שמים ודמעות הורים ומורים שיוכלו לעבור בשלום את כל המעברים הגדולים של כל מיני היצרים וישארו ערליכע יידישע דורות,

אבל היצר לא הלך לפני' ומוצא לעצמו דרכים חדשים לבקרים במקום לילך למעקיל ויענקיל לשון הרע'ס ותאוות, הלא יכול ברגע אחת להוביל בסטונאות למאות ולאלפים מכל הסוגים והמינים לשון הרע'ס רכילות ורשימה ארוכה של חמורות שבחמורת והכל תוך כדי שניות, והכלים האלו עובדים 24 שעות בלי הפסק כמעט בחינם,

כך היתה תחילת דרכה בטעלויזיע הטמאה שכלל ישראל ברוב רחמיו הצליח להימלט הימנה ע"י כל גדולי ישראל שיצאו חוצץ והעבירו אותו מבתי ישראל לגמרי, וכמו כן ההמשך שלה בווידיאו שגם כן התנהל מלחמת חרמה, שלא יראה ולא ימצא בבתי ישראל ובסייעתא דשמיא גדולה ב"ה הצליחו גם בנסיון הזה,

אלא שהמלך זקן לא הרים ידו ועתה הגיע ב"תאם באמבע" עכשיו הוא אומר באו והראו את כחיכם כנגד כלים אלו, עכשיו לא תוכלו להדיחו אותי במחי יד, הכלים הקודמים היו כמעט כלים ריקים ללא שום תועלת רוחניות, וע"כ הצליח כלל ישראל, אבל במלחמה זו של הכלים המלאים תועלות רוחניות עד אין שיעור, וכמעט שנהיו לבעלי החסד הגדולים ביותר בדורינו הכלים האלו, העוזרים תמיד תיכף ומיד,

ועוד יותר שהוא ניהו כאילו המביא הפרנסות לכלל ישראל שהיו כסדר פנוי ומעודכן, וממש מביא הרגשה של מצב

מה קול הרעש?

קול מלחמה במחנה.

אש בוערת עולה ומבעבע הלשונות האדומים של האש מגביה שחקים כמעט עד לב השמים וכל הרוחות מנשבות אותם בחוזק יד ומוליכם למרחוק עד שכל האילנות בתים שדות וכרמים, הכל מתלקח סביב האש הכל חרוב ונחרב. האש משאיר אחר'י אותות של תמרות עשן עפר ואפר חורבן ושמוון, רחמנא ליצלן, משפחות מנסים בכל כוחותיהם להימלט ולהציל חייהם, אמהות צועקות בשמות בניהם שיצאו מתוך האש הבוער ומתלקח יותר ויותר, שלא יעלו על מוקד השריפה, אנשים מטפסים מקומות גבוהות, ילדים אורבים אחר כל חור וחלון שאפשר להתגנב מתוך כל מאכולות השריפה, ולהתרח'ק מחניקות האויר המלא באבק וריח שריפה, לאן בורחים אף אחד לא יודע

קודם כל לא כאן כאן הכל בוער והשריפה משתוללת לאין שיעור וערך ממש בלתי משוער על כל צעד ושעל מתלקח שוב ניצוצות אש ומכלה הכל עצים אבנים ארונות חפצים כלים הכלה כל, שום דבר לא נמלט אין מגן ומחסה.

בסוף היישוב יושב לו אדם על מרפסת ביתו רכון על כסא מנוחה וקורא לו עמוק בתוך ספרו כאלו שום דבר לא מתרחש סביבו, כל ביתו כבר מלא רוח שריפה הכל בוער והוא לא ידע בימינו ובשמאלו, ממש רחמנות גדולה אם ישאר לקרוא מה עלול לקרות הגרוע מכל ר"ל, כל הצעקות מובלים אליו ר' איד הגבה עיניך וראה והבט מה קורה סביבך הכל בן ער מה אתה יושב וקורא סיפורים, עמוד והינצל והצל ילדיך מה שנשאר להציל, קולי קולות נשמע מכל העברים אך הלה יושב עמוק עמוק בקרבו, ועל כן אזניו לא ישמעו ועיניו לא רואים.

אנו נמצאים בעיצומה של אש בוערת, אש שאחז כבר וגבה חיי מאות ואולי אפילו אלפים שקפחו חייהם ע"י שלא יצאו בזמן מתוך ההבערה, אלא שהכאב הגדול הוא שהסוף עדיין רחוק מעינינו, אנו רואים יום יום איך האש גוברת והולכת ושורפת ופרחים ושושנים טובים ויפים, כאלו שהשריפה הזיקה אותם לפרק זמן וכאלו שאיבדו אבר מאבריהם, חלקם שנכווים וניזוקים בהמשך בהיזק ניכר וכו' וכו',

אבל עוד יותר קשה הוא על אלו שיושבים שאננים ועדיין לא תפסו עצמם שיש כאן אש מבערת ויוקדת בתוקף ההבערה, ועדיין לא התחילו להביט הימינה והשמאילה מה ואיך להציל, ועוזבים את אוצרותיהם היקרים לנו ולהם מהכל ה"תינוקות של בית רבן" כמעט על נסים שינצלו, ומצבם מוגדר בכל יום ויום בסכנה עצומה,

שלמה, שהוא ביישן בטבע, עומד ומשתאה למול מצבו, ואף המוכר עונה לעומתו, שאין לו לדאוג כלל, הוא כבר יעמיד הכל על מכוננו, ויהא המכשיר כשר וישר.

ובכן מרים עיניו לאנשים שעומדים סביבו שמחזיקים בידם המכשיר הזה, הגם שהם נקראים (מכחוף) חרדים, אבל צורתם משונה קצת, שכל אחד מלובש לפי נוסח אחר, האחד, הבתי עינים שלו במסגרת תכלת גדולה והידידות שחורות כעורב, והשני ירוקות כעשבים חצי המסגרת, הצד השונה שבהם ששיעורו יחד גודל כיפתם שלא יפחות מכזית והרע לשלמה בלבבו, על שנקלע כאן כבלא מתוכנו מראש.

עד שבאמצע נכנס חסידישער יונגערמאן, עם שמונה בגדים, ובידו סמארטפון חדשה מהמותג האיכותי דגם 2015, ושלמה מרים עיניו עליו, ומסתכל עוד ועוד להמתרחש נגד עיניו, ובתוך כך המוכר מעכב מחשבותיו, ושואלו מה אתה לוקח לבסוף, אין לי זמן להמתין, שלמה אינו עונה כלום, אבל תנועת ראשו הראו לסימן מוזר שאינו כן ואינו לא.

ובלית ברירה, מצא את עצמו יוצא מהחנות, עם סמארטפון (מוכשר) בידו, ואע"פ שהיה חסום מעט, אבל לא בעד כל הפתחים, וגם במנעול העשוי להפתח ברוח [שטות] המצויה.

וכידוע לשומעים, החל מאותו יום, היה כל יומו בפועל, וכל הלילה במחשבת חלומי, עסוק במבואות הסמארטפון, וכן בין תיבה לתיבה בשעת התפלה, ובמחשבותיו בעת השמונה עשרה, עד שלא נשאר מקום פנוי במחשבתו, להתבונן במצב ילדיו, ולהעריך לימודם ולבוחנם היטב, ואשתו כמובן נעשית לו עזר "כנגדו" להשתתף בתוכנות המופלאות שאפשר להיעזר מכלי החכם ומחוכם, והמטפח כל הנלוים אליו שבסמארטפון.

הפועל היוצא מזה שהילדים אבדו הוריהם ומטפליהם ונחסר להם כליל עידוד וחיוק הנצרכת לתועלת חינוך הבנים וכך התרפה ונתרשל כל סדר יומו של אברה'מלע ויך התחיל להבזות הלילות בלך ושוב בבית פרוץ מבלי סדר ואנושיות וכמובן הצטרף להמאחרים לבוא ובשעת השיעור השלים שינתו ובסדרי החזרה היה יושב ובטל מבלי לדעת חומר הנלמד ובשעת הבחינה לשוא היה להגיש אליו, המלמד שניסה להכניס ידיו ולהתקשר עם אביו שלמה לא הצליח מפני שהיה עסוק תמיד בהסמארטפון שלו ובכך נשאר מחשבת התורה המעולה של אברה'מלע זכרון דברים בעלמא.

דבר אחד עדיין היה בלבו של אברה'מלע לתאוה וחשק והוא חלק השני של יום חמישי אחרי גמר הבחינה כשהתחיל המלמד לערוך לתלמידיו בחן לשונו השתלשלות הענינים שבפרשה עפ"י דברי אגדות חז"ל המושכים את לב שומעיהם.

ועל כן לרגל השנה החדשה והמלמד החדש ר' אליעזר דוד, ביום חמישי פרשת לך לך תשע"ה כשקם אברה'מלע בבוקר והחל לחשוב על יומו שהגיע מיד שם עיניו על החלק השני עת סיפור המדרשים שבפרשה ובתקוה שהיסורים שבחלק הראשון כבר יעבור באיזה אופן ובשבתו על מקומו בת"ת היה כל לפנה"צ מסתכל על מחוגי השעות והיה נראה לו שעומדות כל הזמן במקום אחד עד שלבסוף הגיע כבר האחה"צ המיוחל, כשהתחיל המלמד רבי אליעזר דוד להבינם מבואות הפרשה מתובל בדברי אגדה המכירים לאדם את מי שאמר והיה העולם וכך הלך מענין לענין נפלאות ה' שנעשה אצל נמרוד תרח ותולדותיו של אברהם אבינו ובכך שמע אברה'מלע את המעשה הידוע שהיה לו לתרח בית מסחר גדול מגולמי כלי עץ ואבנים שכיונים אלהות דע"ו וכו' א' נתחכם אברהם אבינו עליו השלם לבקש מאמו

להכין תבשיל נעים שריחו נודף ובידו צירף פטיש גרזן והלך ושבר כל הע"ז חוץ מהגדול בקומה שבהם אותו השאיר והניח לפניו התבשיל המבושם ובידו המקבת גרזן,

ומשהגיע תרח לחנותו וראה מכת חרב ואבדן תיכף נתמלא רוגז על הפגיעה בכבודם (כאילו) ואז ניגש אברהם אבינו ע"ה וביקש ממנו רשות הדיבור לספר לפניו את אשר קרה שבעת שהביא את המטעמים שהכנה העקרת הבית הגישם בראשונה להצלם הגדול שיהנה תחילה אבל מפני הריח הנוסף שהריחו הצלמים האחרים, באו ועשו מלחמה ומחלוקת עם הגדול ואז הלך הגדול והוציא מגנזיו מקבת גרזן והתיז ראשו ובכך הלך בשלוח לאכילת המעדנים להשיבע רעבון נפשו.

מיד שאלו תרח בכעס האיך יעלה על דעתך שכך היה והלא אינם יכולים לזוז ממקומם ע"ז ענה לו אברהם אבינו ע"ה ישמעו אזניך מה שאתה מוציא מפיך אם אלו הצלמים ידיהם לא ימישון רגליהם לא יהלכו וכל קיומם הוא מיצירת בשר ודם האיך יתכן לומר שהם בראו את האדם.

אברהם'לע אעפ"י שכבר שמע את המעשה ואפ"י כבר קראה בעצמו במדרש מ"מ עדיין לא עשו רושם חזק כבאותו פעם, לא מפני שר' אליעזר דוד היה בעל מספר נפלא אדרבה כבר שמעה

ומטשטש כל כך, עד שקשור לכל זוהמת העולם אם ברצונו ואם שלא ברצונו, וכמובן את בעלי הפרנסה הוא מפתה בראש וראשון ואחריו מגרר את העמך עד שנותן הרגשה בסתם אנשים בינונים שאם אינו מעודכן הרי הוא אונטער-שטעליגער.

לדאבוננו כמעט חוץ מלהדף היבש לא נשמע לאוזן מי שהוא, את הצעקה הגדולה שצריך להישמע על מצבינו הנשפל, על הכלים השולטים בראש כל חוצות ומובילים את הדרך הכבושה לדורותינו, אמנם כלל ישראל אינם מתיאשים בשום מצב ואנו את שלנו עושים ואם נחזור על הדברים כסדר אנו את נפשנו ניצל בסייעתא דשמיא, וכמובן שהרבה דרכים למקום איך להציל את תיבת נח מהמבול הגדול.

אמנם מה שמוטל עלינו הוא להיות מושמע כסדר להוראות הרבנים בלי שום זלזול ח"ו ושאננות, אלא להיות ער ובפקיחת עינים ולהישמר מכל משמר, ובוודאי נזכה להיות נזהר מן השמים בסייעתא דשמיא גדולה על בנינו ועל דורותינו.

שאי אפשר בלעדו, וע"כ הנסיון קשה מאד, ועל זה אנו מתאזרים כל הזמן בחיזוק ובאומץ שלא להיגרר אחר הבצע והתואנות שוא, אלא לחפש דרכים ומבואות איך להינצל מנסיון קשה זה.

וברוך ד' לא אלמן ישראל והרבנים שליט"א והמחנכים עומדים כסדר על המשמר להתריע ולהורות דבר ד' זו הלכה היאך להתגדר ולהתרחק מכל פירצה ובור המזיק, ותודה לד' כלל ישראל נפש גם מהאפיסעס ומכל מיני מקומות עבודה להיות מוגדר היטב, וכ"ש ק"ו לבני הבית ולילדים להרחיק הרחק ולבדוק בשבע בדיקות על כל כלי מה טובו ומה כשרותו ואיך להשתמש.

אולם היצר לא נח ולא שקט ולאחרונה מצא עצה נפלאה פשוט להתגרות עם הציבור ע"י הכלי הכולל הכל בקרבו ממש הכל ומערב טוב ברע כל שנכנס לתוכו אוצרות שיעורי תורה וניגונים עתיקים ומראות קודש של צדיקים, גם את החפץ חיים זצוק"ל הוציא מהארכיון, והכל בכלי בצורת הפלאפון, שלא חלי ולא מרגיש שנושא בקרבו כלי מפתה

שמחוייבים הם לקבלם ויקבלו אותם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם, שלא יהיה הגולם הזה שהמציאו הגויים שנקרא אינטרנט קיטרוג על צאן קדשים של ישראל ועל כלל ישראל בפרט.

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שנזכה שיעמיד כל פעם לעינינו מה שהתחלתי - ואתם תהיו לי ממלכת וגוי קדוש, כי עם קדוש אתה לה' אלקיך,

הדעת תורה מחייב כל משפחה ומשפחה שח"ו לא נשמעת לתקנות אלו, אסור לקבל ילדיהם למוסדות החינוך, הן בנים והן בנות, וילידים שכבר לומדים במוסדות אלו עליהם ישקלו לגופו של דבר איך להוציא החשש ולהרחיקו מעיני הילד והתלמיד.

דבר אל בני ישראל קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם. קדושה טהרה הוא יסוד היסודות של עמנו הקדוש.

חכז"ל אמרו במס' ברכות יראת ה' טהורה עומדת לעד - זה הלומד תורה בטהרה, וזה פשוט שמי שאינו לומד בטהרה, אפ"י לומד זה אינו מתקיים, הוא שוכח.

אם אומרים בברכת המפיל שלא יבהלוני מחשבות זרות והרהורים רעים זה תפילה והתפילה צריך להתקיים, ואם לא יקיימו זאת או לנו ואוי לעמנו הקדוש.

ובזכות טהרה ובזכות קדושה נזכה להעמיד לגיונות של מלך מלכי המלכים הקב"ה שיזכו לקבל בשלימות הגוף ובשלימות הנשמה רוח אפנו משיח ה' במהרה בימינו ברחמים גדולים אמן.

נכתב ע"י מערכת "על חומותינו"

אינטרנט בלא חסימה כדת וכהלכה, זאת אומרת לחסום כל אפשרות שיכשל בעל האינטרנט ומי שמשמש בזה בראיות אסורות ובעבירות שאין להם סוף.

המנהלים והמנהלות חייבים להיות אחראים בבתי התלמידים והתלמידות אם אין שם בבית אינטרנט, ואם חלק מבתי אבות של התלמידים מחזיקים בכלי זה, חייב להיות חסום על פי הלכה, שלא יהיה כלל וכלל גישה לילדים להמחשב.

הדעת תורה מחייב כל משפחה ומשפחה שח"ו לא נשמעת לתקנות אלו, אסור לקבל ילדיהם למוסדות החינוך, הן בנים והן בנות, וילידים שכבר לומדים במוסדות אלו עליהם ישקלו לגופו של דבר איך להוציא החשש ולהרחיקו מעיני הילד והתלמיד.

יש עוד סעיף בתיקון זה שהוא לא קל, ישנם לצערינו בנות ישראל בארץ, ובחוצה לארץ הרבה, שעובדות במחשבים ועובדות במשרדנו או במקומות כאלה, והנסיון לימד אותנו שהרבה מאד נעשו אחרים לגמרי.

סיפר לי בעל נכס גדול מאד מהחרדים בניו יורק שקיבל במשרדיו רק אברכים שהיו בני כולל שלמדו תורה, ואמר לי - לצערי הגדול - אחרי שעבדו באינטרנט נעשו כולם כמו אחרים לגמרי, ירדו ירידה נוראה ממדרגתם.

אני ראייתי פעם בתשו' הרדב"ז - רבינו דוד בן זמרא שהיה בדורו של הבית יוסף והיה ראש היהודים במצרים ואח"כ בצפת, שכותב בתשובה שיש במצרים תיקון שאשה שהיא למטה מארבעים שנה אסור לה ללכת למקום עבודה שאינו בדוק על פי התורה.

אם אי"ה יתקיימו התקנות האלו ויתקבלו התקנות האלו, ובכוחנו - כח התורה - אני מדבר בשם כולם, בשם גדולי ישראל, צדיקי ישראל,

חז"ל שאין מגדלין בהמה דקה באר"י, והוא השתמש בעז לצורך רפואה לפי מה שהמאירי למד שהיה חולה שיש בו סכנה, וחכמי ישראל לא רצו להיכנס לאותו בית שבבית זה היה ליסטים מזויין שהוא העז.

אהובי ורבותי! היש בזה ק"ו בן ק"ו - בגלל העז התמים שהצדיק היה רחוק מלהיות רועה בשדות אחרים ולעבור על איסור גזילה מבהמתו, חז"ל אומרים שאסור להיכנס לביתו, אם יש אחד שמחזיק בביתו אינטרנט שהוא אינו ליסטים מזויין אלא הוא השטן הוא היצה"ר הוא המלאך המוות שהגמ' אומרת שג' דברים אלו הולכים יחדו - על אחת כו"כ!

היתכן שבן ישראל יחזיק דבר כזה בביתו? אצלי זה פשוט מאד שאם מכניסים דבר זה שעובר חוץ מכל העבירות על "לא תביא תועבה אל ביתך" - היש לך תועבה גדול מזה?, חוץ מהלאו הנורא של טומאת עיניים - "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" או "אל תפנו אל האילילים" שאמרו חז"ל בשבת (קנ) אל תפנו אל מדעתכם - שהרמב"ם והראשונים הסבירו שאינו רק על ע"ז אלא אם פונים לשטויות והבלים שבני אדם המציאו עוברים בלאו, מכ"ש ומכ"ש ק"ו בן בנו של ק"ו כשמחזיקים בבית את המחריב בעצמו.

והיות ששמעתי מההצעות והתקנות שמחייבים כל מחנך שתורת ה' קרוב ללבו - כל מחנך וכל מנהל ומנהלת שעוסקים במלאכת הקודש של חנוך בנים ובנות, גדולים וקטנים, וכל אב בית, מחוייב ע"פ הלכה לקבל תקנות אלו. היות שמציאות החיים המתקדמים בדור הזה שלדאבוננו חלק מהמסחר הולך דרך הכלי הזה, אם אין צורך לבית, או למשרד אין שום צורך בזה, אסור על פי הלכה ועל פי דעת גדולי ישראל בדורנו בכח התורה - אסור להחזיקו בכלל, וכשיש צורך גדול כגון לצורך פרנסה וכדומה שאי אפשר לבוא על המקור הפרנסה שלו בזמן הזה ללא אינטרנט - אסור על פי התורה להחזיק

העבר עיני מראות שוא

"זה נקרא רשלנות מדרגה ראשונה, מי אמר לך לטפל לבדך בכל המחלקה?!? האם אחד אומר שהיית יכול לעשותו לבדך? הרי אמרו לך שבאם אחד יתעורר אתה צריך לקרוא מיד את הצוות לעזרה, מי אמר לך לקחת הכל על עצמך, למה לא קראת לעזרה???"

ולכן אני נותן לך מאסר עולם !!!!"

הרי ממש אותה טענה - זעק הגה"צ המשפיע רבי שמשון פינקוס זצ"ל - אפשר לטעון גם עלינו.

אנו נטעון שהנסיונות היו קשים ומרים ולא היינו יכולים לבד לעמוד מולם! מי ביקש מאתנו שנוכל להם לבד מי אמר פעם שאתה יכול לבד.

הרי זה לא סוד, כי זה גמרא מפורשת "אלמלי הקב"ה עוזרו לא היה יכול לו" הטענה שעליך הוא למה לא ביקשת עזרה.

יהודי צריך לידע את הכלל "אני לא יכול לבד" ובכל נסיון אני צריך לבקש מאת ה' הטוב והרחמן שרוצה לעזור לי ובפרט בענייני רוחניות והוא שומע אותי - 24/7 - קרוב ה' לכל קוראיו...!!!

ובוודאי אין בדברינו בכדי לפטור את האדם מלחום את מלחמתו מלחמת היצר והאדם מצדו חייב לעשות כל טצדקי בכדי שינצל מרשתות היצר.

הבה נזכור: בלי מלחמה זה לא הולך! אבל בלי סיייעתא דשמיא אנו לא יכולים לנהל את המלחמה לבד, ותמיד תמיד צריכים אנו להתפלל מעומק לבנו, העבר עיני מראות שוא; ותצילני מיצר הרע; ושאר פסוקי דרחמי.

בליל אחד מימי אידם של הנוצרים ב-2001 למס' באחד מבתי החולים הגדולים בארה"ב, לקחו שם כל הרופאים והפרופסורים חופש, והשאירו רק אחד הלא הוא פראפעסאר אדלער שישאר להשגיח על המחלקה הקריטית של חולים במצב מסוכן.

טרם יציאתו קרא ראש הרופאים את פראפעסאר אדלער לחדרו ואמר לו בבירור: אם הלילה תעבור כאן בשקט מוחלט אז תוכל להסתדר לבד, אבל אם ח"ו אחד החולים מתעורר ומתחיל לצעוק אזי כולם יתעוררו ויהיה בהלה גדולה שיכול להביא למצב של סכנת נפשות.

"ולכן אם מישהו יתעורר אז תקרא לי מיד בטלפון האישי וכל הצוות יהיה כאן תוך כמה דקות בכדי להעמיד את המצב תחת פיקוח"

ואכן כל הרופאים הלכו להם לביתם ורק פראפעסאר אדלער נשאר, וב"ה הלילה התחיל רגוע מאד, כל המחלקה שקעה בשינה עמוקה ופראפעסאר אדלער התיישב לו במצב רוח טוב לקרוא כתב עת, וכבר היה נראה שהלילה ימשיך כך וכך יגמור.

אולם כל הצרות התחילו ב-1:00:00 בלילה כשפתאום התעורר לו אחד בצעקות איומות ופראפעסאר אדלער היה אדם טוב מאד ובנוסף גם מומחה גדול, והוא מיד ניגש לחולה ובדק את המכשירים שלו והתחיל מיד בטיפול הנצרך לחולה, עודו מטפל בו נתעורר לו עוד אחד ועוד אחד ופראפעסער אדלער ניגש מיד לטפל בהם.

אבל בינתיים התעוררו יותר ויותר חולים, ופראפעסאר אדלער רץ ממטיה אחת לשניה מבדיקה לזריקה; נחלים של זיעה של נטפו ממצחו; קרביו התהפכו בקרבו; עת התרוצץ כמטורף תחת מטר הקולות והצעקות; לעזור לכל החולים באשר הם שם, ותוך כדי כך התחיל המצב להחמיר יותר ויותר, וכבר לא היה שייך במציאות שפראפעסאר אדלער לבדו יוכל לטפל במאות החולים.

2:30 בלילה קרה האסון כאשר אחד המטופלים שבמחלקה שלא זכה לקבל את הטיפול הראוי לו - נפח את רוחו ומת, ובמשך השעות הבאות נשמו עוד שני חולים את נשימתם האחרונה והפסיקו לצעוק לעזרה! ועד שהצוות הגיע בבוקר כבר היה לאחר כמה אסונות רח"ל.

והתביעה לא איחרה לבוא והאשימו את פראפעסאר אדלער באשמת "רצח" ורשלנות רפואית, בבית המשפט בכה אדלער והפציר ובקש על נפשו וטענת צדקתו בגרונו שאין להאשים אותו כי מה היה יכול לעשות "הרי פעלתי בכל כוחי ועשיתי כל מה שהיה בידי לעשות וממש קרעתי את עצמי בכדי לטפל בכל מי שהיה באפשרותי לטפל, והאיך אפשר עוד להטיל עלי האשמה במיתת החולים הרי לא הייתי יכול לבדי שאת בטיפול מחלקה שלימה ורק בגלל זה קרה מה שקרה."

אך כמובן השופט ענה לעומתו

מדרשנים טובים אלא שר' אליעזר דוד היה ירא שמים גדול וכשלמד וסיפר המדרש פירשה בכל לבבו ונפשו בחיות דקדושה ובכך נחרטו הדברים בלב השומעים לנצח.

בליל ישישי כשהגיע אברהמ'לע לביתו קבלו אביו כבשאר הימים בתנועה בידו בעלמא ואפי' לא הסתכל עליו תוך כדי שקיעה בעסק הסמארטפון וכ"ש שלא היה לו זמן להתעניין על הבחינה וכי ואמר אברהמ'לע לאביו שהמלמד הודיע שיש להביא בשבוע הבא ספר מסילת ישרים עונה לו אביו תיקח את מה שמנדל למד בו לפני ג' שנים ושאל אברהמ'לע שאולי יואיל בטובו לקנות לו חדש מפני שהקודם כבר קרוע ועזוב מתוך רוב הלימוד עונה לו שלמה שאין העת מוכשר לזה מחמת דוחק הפרנסה וצריכים לחסוך כפי שאפשר.

במחשבות אברהמ'לע צצו הרהורין שאתמול כשרצה אביו להחליף הסמארטפון בדגם יותר חדש כבר המציא לו סכום אדיר וכמה פרוטות בעד ספר חדש לא נכנס לו בראשו ומתוך כך נזכר הלכה מה שסיפר המלמד ממה שהיה אצל אברהם אבינו (גם אב לאביו) שביטל דמיוני אביו תרח בגדול המעשה וכך סיכם בדעתו שאי אפשר להיות ברכת ה' בהשפעה טובה ע"י אמצעי השתדלות המסיחה הדעת מהערכת תורת ה' והחליט מה שהחליט.

שלמה ממשיך לשבת ולעיין בהסמארטפון מוליך ומביא מעלה ומוריד ולבסוף קם בחמתו ואומר לעצמו "חדשות היום לא שלחו אין כאן ממה להתבסס (להשתכר) ועומד ממקומו מניח את הסמארטפון על השלחן ומוציא חבילת הסיגריות עם גפרורים לכיון לצאת לחוץ בטענתו שצריך קצת להנפש ולנשום קצת אויר.

בלילה בשעה 12:00 כשחזר שלמה לביתו ונכנס לחדרו רואה על השלחן את היקר בעיניו [לפי שעה] הסמארטפון היקרה מזהב ומפז מפוצץ לשברי שברים ורואה שלצד ערימת השברים מונחת פתקא טבא ובו כתוב לאבי היקר שיחי עמו"ש בבקשה ממך אל תרגז עלי, הסמארטפון היקר שהיה ממציא הפרנסה למשפחתינו, כבר לא היה יכול לסבול תוקף עול הפרנסה הרבה, ומרוב טרחה ויגיעה מעבר לכחו התפוצץ בכבוד רב בנך אברהם

אברהמ'לע הלך בדרכי אבות ופעל בו ניצוץ אאע"ה שנקרא על שמו בכדי לעורר לב אביו להתבונן דכמו שאין הפסל שולט על האדם כך אי אפשר בכלי שמפריע חינוך הבנים וערך התורה להיות מוכשר להמציא טרף.

ר' שלמה נפל לתוך כסאו המום במחשבות ומשנתעורר מתדהמתו חלף שתי שעות וראה שזה הפעם הראשון שבשנה אחרונה שיש לו זמן לדעת להתבונן קצת במצבו ובכך שטף מעיניו נחלי דמעות של חרטה ושמחה ובפסיעות שקטות ניגש למיטת אברהם מקדש שם שמים ונשק לו בראשו מעומק לבו ונענה בלבו ברוך ה' שאתה אברהמ'לע חכם יותר מהסמארטפון (לשעבר) ומאז נתמלא הבית מלא אורה ואברהמ'לע חזר למצבו ור' שלמה המשיך לבצור ביתו בנאמנה.

דרשת שבת הגדול

מאת **הגה"צ אב"ד צעהלים** זצוק"ל
בשנת תשט"ו העל"ט

עו האט געלאזט הערן שארפע דיבורים בקול חוצב
להבות אש קעגן די טמא'נע כלי טעלעוויזשן...

בתוך הדברים האט ער געזאגט:

איר זאגט מיר - איר קוקט נאר אויף די נייעס, נאר דאס און נאר יענעס... "אבער ווער קען זאגן אז מ'קוקט נאר אויף דעם, מ'קוקט פאר דעם און מ'קוקט נאכדעם...!"

"מען זאל די כלי נישט אריין נעמען אין שטוב ווייל עס איז נישט מעגליך צו בלייבן ביי אידישקייט מיט אזא כלי אין שטוב."

און ווער עס האט דאס שוין יא אריין גענומען, זאל דאס באלד ארויסווארפן...

דערנאך האט ער זיך געוואנדן צו
די קינדער וועלכע זענען געווען
אנוועזנד, און אויסגערופן:

קינדער איר הערט מיך אויס וואס איך זאג?

**יא! יא! האט אפגעהילכט פון אלע קינדער
אינאיינעם.**

"איך בעט אלע קינדער!

אויב דער טאטע ווארפט דאס נישט ארויס,
זאלט איר נעמען א שטיין אדער א שטיק
האלץ, און דאס אריינווארפן אין טאטענס
טעלעוויזשן אריין!"

און ווער עס וועט אזוי טון, זאל ער קומען צו מיר
און איך וועל אים געבן א פרייז (א באליונונג)!

- איבערגעגעבן דורך איינעם פון די "דעמאלסדיגע" קינדער - וואס איז אנוועזנד געווען ביי די דרשה -